

สภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับ
บุคคลออทิสติกของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง
THE MANGEMENT OF PARALLEL CLASSROOM FOR AUTISM
OF SOUTH AREA

ณัฐพงษ์ คำเขิน

NUTTHAPHONG KHAMKHOEN

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง 2) เปรียบเทียบสภาพดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตาม อายุ ตำแหน่ง และขนาดสถานศึกษา 3) รวบรวมข้อเสนอแนะการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน และครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ และสถิติทดสอบเอฟ

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ภาพรวมไม่แตกต่างกัน 3) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตำแหน่งที่แตกต่างกัน มี

สภาพการดำเนินการงานการบริหารจัดการ ด้านการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 5) การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่างควรมีการส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีงบประมาณที่เพียงพอ และควรมีบุคลากรที่มีความรู้

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารจัดการ, ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก

Abstract

This research intended to: 1) study of management in parallel classroom for autism of lower south area 2) Compare management in parallel classroom for autism of lower south area by age, position, and size of school 3) The Guidelines of management in parallel classroom for autism of lower south area. The sample was group of school director, head of academic department, and teacher total 80 people. The research instrument was five-level rating scale questionnaire. The questionnaire were IOC = 0.67-1.00 and α -Coefficient = 0.87. The statistics used for analyzing data were: percentage, mean, standard deviation, and F-test

The results of the study were as follows: 1) management in parallel classroom for autism of lower south area was at high level overall. 2) Respondents of different ages have opinions towards management in parallel classroom for autism of lower south area not different. 3) Respondents of different position have opinions towards management in parallel classroom for autism of lower south area not different in overall but when compare in management and academic part were statistically

significant differences at the level of .05. 4) size of school different have opinions towards management in parallel classroom for autism of lower south area was statistically significant differences at the level of .001. 5) management in parallel classroom for autism of lower south area should be create a curriculum that is suitable for autism. Government will be allocated budget and specific personnel for parallel classroom.

Keywords: management, parallel classroom for autism

บทนำ (Introduction)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ(ฉบับที่4) พ.ศ.2562 ได้กำหนดสาระสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่ และสถานศึกษาโดยตรง เพื่อให้การจัด การศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนที่มีความสามารถ และอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข มาตรา35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 ได้กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีสถานะเป็น “นิติบุคคล” เพื่อให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง คล่องตัว และ สามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นอิสระ สถานศึกษานิติบุคคลเป็นโรงเรียนที่กฎหมายกำหนดให้สามารถทำกิจการใดๆ ได้ด้วยตนเองภายใต้ขอบเขตวัตถุประสงค์ประสงคมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์และกฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดสิทธิและหน้าที่ของสถานศึกษาเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน ประเภททั่วไป ซึ่งเป็นองค์กรที่กฎหมายกำหนดให้เป็นนิติบุคคลแต่มีได้กำหนดหมายไว้โดยเฉพาะ การบริหารจัดการจึงต้องอยู่ภายใต้กรอบที่กฎหมายบางฉบับกำหนดอำนาจหน้าที่ให้แต่ส่วนใหญ่จะบริหารจัดการภายใต้กรอบการมอบอำนาจของผู้มี อำนาจเพื่อให้ดำเนินการบริหารจัดการได้จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบประกาศ ขอบบังคับ มติ

คณะรัฐมนตรีมีความมีอิสระในการบริหารจัดการเป็นลักษณะเด่นของสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีการบริหารจัดการที่เป็น อิสระจากระบบและกฎหมายระเบียบแบบ ดั้งเดิมซึ่ง รับผิดชอบต่ออำนาจจำป็นต่อเขาใจหลักการและอำนาจหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายอย่างถองแท ปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ใซ้ดุลยพินิจของตนและองคคณะบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการ ตัดสินใจ โดยเนนผลงานที่เกิดขึ้นเป็นหลักมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) สถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ 2550 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารจัดการ และ ขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลในสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาพ.ศ 2546 ซึ่งกฎหมายและ ระเบียบข้อบังคับเหล่านี้ถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นกรอบ แนวทางในการบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษานิติบุคคลทั้งสิ้น แต่ สถานศึกษา ก็ยังคงไม่สามารถบริหารได้อย่างอิสระ คลองตัว เพราะกฎหมายต่าง ๆ มิได้กำหนดกลไกเพื่อ รองรับอำนาจหน้าที่ใน ฐานะนิติบุคคลของสถานศึกษาไว้มีเพียงบัญญัติรองรับสถานะทาง กฎหมายให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลเท่านั้น สถานศึกษาไม่ มีอำนาจการบริหารและการ จัดการศึกษาด้วยตนเองยังคงต้องบริหารงานภายใต้อำนาจที่รับมอบจากปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ และเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่กฎหมายกำหนดเท่า นั้น และเมื่อพิจารณาจากความหลากหลายของ สถานศึกษาที่มีความแตกต่างกันทั้งขนาด ของสถานศึกษา จำนวนนักเรียน จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาตลอดจน ลักษณะ ภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ทำให้สถานศึกษาเกิดความไม่คลองตัวในการ บริหาร ส่งผลต่อคุณภาพใน การจัดการศึกษาอีกด้วย

ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกในเขตภาคใต้ล่าง ประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตรัง จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดพัทลุง จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา ซึ่งมีทั้งหมด 15 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดสาธิตการาม โรงเรียนบ้านโคกชะแ้ง โรงเรียนบ้านสะบารัง โรงเรียนเมืองปัตตานี โรงเรียนบ้านตือระมิตร ภาพที่ 172 โรงเรียนบ้านเขาตันหยงมิตรภาพที่ 153 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10 โรงเรียนวัดตะโหมด (หมูนคณานุสรณ์) โรงเรียนอนุบาลควนขนุน โรงเรียนอนุบาลยะลา โรงเรียนบ้านคลองซุด โรงเรียนบ้านควน โรงเรียนอนุบาลควนโดน โรงเรียนบ้านพรุหลุมพี และโรงเรียนวัดเจริญภูผา มีหน้าที่ส่งเสริมให้เด็กออทิสติกได้เรียนรู้ และเข้าร่วมปฏิบัติ

กิจกรรมต่าง ๆ เหมือนกับเด็กปกติ มุ่งเน้นการฝึกให้เข้าร่วมสังคม เรียนรู้การอยู่ร่วมและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และการเข้าเรียนร่วมในบางวิชาที่นักเรียนสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพัทลุง, 2565)

ถึงแม้โรงเรียนดังกล่าวจะมีการแบ่งโครงสร้างการบริหารทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปที่เหมือนกัน แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพัทลุง ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการสถานศึกษาตามขอบข่ายการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการทั้ง 4 ด้าน จึงได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. สภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง เป็นอย่างไร
2. สภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง แตกต่างกันอย่างไรร
3. มีข้อเสนอแนะการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง เป็นอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน และครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนที่มีการมีการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ปีการศึกษา 2567 ประชากรทั้งสิ้น จำนวน 100 คน ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling without Replacement) ตามเกณฑ์สัดส่วนกับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน และครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกของโรงเรียนที่มีการมีการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม รวมถึงงานวิจัย หรือรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามและจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษางานสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ความถูกต้องเชิงโครงสร้าง (construct validity) ความถูกต้องเชิงเนื้อหา (construct validity) ความเหมาะสมทางด้านภาษา (wording) และความครอบคลุมประเด็นที่จะวิจัยในทุกมิติที่ควรปรับปรุง แก้ไข โดยมีผู้คุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม (กอบกฤษ การควรคิด, 2561) ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดไม่ตรงกับนิยามศัพท์และ
วัตถุประสงค์

โดยการค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือ
เนื้อหา (Content Validity หรือ IOC) โดยผู้วิจัยกำหนดค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ยอมรับได้
.89 แสดงว่า ข้อความนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อ
คำถามข้อนั้นใช้ได้ (ปราณี หล้าเบญจนะ, 2559)

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้มีส่วนร่วม
ในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
30 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่า
ประสิทธิภาพแอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (1990, p. 202-204) ได้ค่า
สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับต้องมีค่าเท่ากับ .87 โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้าน
บริหารงานวิชาการ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .73 ด้านบริหารงานงบประมาณ
ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .70 ด้านบริหารงานบุคคล ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความ
เชื่อมั่นเท่ากับ .72 และ ด้านบริหารงานทั่วไป ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .71

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) และมีความสมบูรณ์
ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ
2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้ปกครอง โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองโดยใช้การทดสอบ
ค่าทีอิสระและสถิติ F-test 4) วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองโดยใช้การแจกแจง
ความถี่แล้วจัดหมวดหมู่ข้อมูล

ผลการวิจัย (Research Results)

สภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในการเปรียบเทียบสภาพดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตาม อายุ ตำแหน่ง และขนาดสถานศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ สภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินการงานการบริหารจัดการ ด้านการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง พบว่า ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการบริหารวิชาการ และการบริหารงานงบประมาณที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วน ด้านการบริหารงานทั่วไป ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการบริหารงานบุคคล ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการบริหาร วิชาการ ควรมีการส่งเสริมหลักสูตรห้องเรียนคู่ขนาน การจัดให้มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ อย่างเพียงพอ การส่งเสริมให้บุคลากรมีการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ การมีนักเรียนพิการ ประเภทอื่นในห้องเรียนด้วย จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนเด็กออทิสติกไม่ดีเท่าที่ควร การจัดทำแผนการสอนตามแผนของนักเรียนชั้นปกติ การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน และควรให้มีการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ด้านการบริหารงบประมาณ ควรมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการพัฒนาทุกๆ ด้าน อย่างเหมาะสม ด้านการบริหารงาน บุคคลควรมีการจัดสรรบุคลากรให้สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน และควรมีการครูที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถเกี่ยวกับบริบทของห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคล

ออทิสติกเพื่อการพัฒนาเด็กออทิสติกอย่างเต็มศักยภาพ และด้านการบริหารทั่วไป ควรมี การดูแลและพัฒนาห้องเรียนให้มีความปลอดภัยและมั่นคงอยู่เสมอ และมีความต้องการ อยากรให้มีการขยายห้องเรียนให้เพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสรุปผลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามรายละเอียด ดังนี้

การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขต ภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ ด้านงานวิชาการ ด้านงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านบริหารงานทั่วไป พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้องของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง เห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก และการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุนิสา สกุลเกื้อกุล (2563) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาของการจัดการศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ กิตติศักดิ์ ธรประราบ และคณะ (2563) ได้ทำวิจัย เรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหาร งานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภออัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 2 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับศิริพร ศรีขาวรส และ คณะ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ด้านการบริหารงานงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะต้นสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการจัดสรร งบประมาณไปยังศูนย์การศึกษา เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด และไปยังโรงเรียนที่มีการ บริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก สอดคล้องกับสุนิสา สกุลเกื้อกุล (2563) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ผลการวิจัย พบว่าด้านงบประมาณ/เครื่องมือ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับกิตติศักดิ์ ธารปราบ และคณะ (2563) ได้ทำวิจัย เรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหาร งานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 2 ด้านการบริหารงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารจัดการ ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ด้านการ บริหารงานทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสถานศึกษา มีระบบการ บริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ศรีขาวรส และคณะ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่าระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง กับกิตติศักดิ์ ธารปราบ และคณะ (2563) ได้ทำวิจัย เรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบ ริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของ ผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารจัดการ ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ด้านการบริหาร งานบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีกระบวนการในการวางแผน นโยบายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ชัดเจน และได้รับการสนับสนุนบุคลากร จาก หน่วยงานศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา/ประจำจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ศรีขาวรส และคณะ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่าระดับความคิดเห็น ของครูเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับกิตติศักดิ์ ธารปราบ และคณะ (2563) ได้ทำวิจัย เรื่องความพึงพอใจของ

ครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหาร งานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 2 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 4) การบริหาร จัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ด้าน การบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร ศรีขาวรส และคณะ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่าระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับกิตติศักดิ์ ธาระปราบ และคณะ (2563) ได้ ทำวิจัย เรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอ ธัญบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ระดับความ พึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการพัฒนาด้านการบริหารงานวิชาการ สำหรับห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ การคัดกรองผู้เรียนจาก แบบคัดกรองกระทรวงศึกษาธิการ/บัตรประจำตัวคนพิการ การพัฒนาหลักสูตรให้มีความ สอดคล้องเหมาะสม และตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของผู้เรียน และการจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

1.2 ควรมีการพัฒนาด้านการบริหารงานบุคคล สำหรับห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับบุคคลออทิสติก ของโรงเรียนในเขตภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ การสร้างเสริมขวัญ กำลังใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม และ การให้ความร่วมมือและทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขในการจัดทำโครงการ/กิจกรรมห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาสภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับบุคคลออทิสติกทุกภูมิภาค

2.2 ควรมีการศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่องสภาพการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กิตติศักดิ์ ธีระปราบและคณะ. (2563). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของ
ผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอธัญบุรี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติ
การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). ระเบียบว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
จุฑามาศ วรโชติกำจร. (2554). ความรู้เรื่องออสติก สำหรับผู้ปกครอง. สงขลา: ชานเมือง
การพิมพ์.
แจ่มจันทร์ อินทะพล. (2561). สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการ
ห้องเรียนคู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร, สกลนคร.
จรี อุไรวัฒนา. (2548). การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กที่เป็น
นิติบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต และเขต 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐม, นครปฐม.
สุนิสา สกกุลเกื้อกุล. (2563). รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา ใน
จังหวัดน่าน. อดิเรก: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
สถาบันราชานุกูล. (2555). เด็กออทิสติกคู่มือสำหรับครู. กรุงเทพฯ: ปิยอนต์ พับลิชซิง
จำกัด.
สมพร หวานเสรีจ. (2552). การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติกโดยใช้สื่อสนับสนุนการ
เรียนรู้ผ่านการมอง. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
ศิริพร ศรีขาวรส. (2563). การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วารสารมณีเชษฐาราม.

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพัทลุง. (2565). *ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคล*

ออทิสติก. พัทลุง: ศูนย์การศึกษาพิเศษ.

อชิรญาณ์ คชาบาล. (2561). *การศึกษาการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี,
จันทบุรี.